

Σεβασμός στην Παράδοση (Άγιος Παΐσιος Αγιορείτης)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Σεπτεμβρίου 7, 2017

*«Ίησοῦς Χριστός χθές
καί σήμερον ὁ αὐτός
καί εἰς τούς αἰῶνας»*

Συχνά γίνεται λόγος γιά ἀνανέωση στήν Ἐκκλησία· λές καί ἡ Ἐκκλησία γηράσκει καί χρειάζεται ἀνανέωση. Προσπαθεῖ κανεῖς σήμερα νά κρατήσῃ λίγο τήν παράδοση, νά τηρεῖ τίς νηστείες, νά μή δουλεύει τίς γιορτές, νά εἶναι εὐλαβής καί τόν λένε ἀναχρονιστικό καί ξεπερασμένο. Σέ ποιά ἐποχή ζεῖς; Αὐτά δέν γίνονται τώρα. Πᾶνε αὐτά τά πράγματα! Εἶναι μερικές ἀπό τίς ἐκφράσεις πού ἀκούει κανεῖς ἀπό τόν κόσμο. Δηλαδή, σιγά σιγά οἱ ἄνθρωποι ὅλα αὐτά τά παίρνουν γιά παραμύθια. Ἀκόμη καί τίς ἀξίες τίς λένε κατεστημένο τώρα καί πᾶνε νά ἀντικαταστήσουν τίς ἀξίες με ἀταξίες. Μεγάλη διαστροφή ὑπάρχει στόν κόσμο! Τήν ὁμορφιά τήν πνευματική τήν θεωροῦν ἀσχήμια. Ἡ πνευματική ὁμορφιά δηλαδή γιά τούς κοσμικούς εἶναι κοσμική ἀσχήμια.

Δέν εἶναι λίγοι δέ αὐτοί πού μάχονται τήν Ἐκκλησία καί ἀγωνίζονται γιά τήν καταστροφή της. Καλά, νά ποῦμε, δέν πιστεύουν καί διδάσκουν τήν ἀθεία. Δέν ἀναγνωρίζουν, ὅμως, τό καλό πού προσφέρει ἡ Ἐκκλησία, ὅτι προστατεύει τά παιδιά, τά βοηθάει νά μή γίνουν ἀλητάκια, νά γίνουν καλοί ἄνθρωποι; Αὐτοί προωθοῦν τά παιδιά στό κακό· ἐπιτρέπουν τήν καταστροφή τῶν παιδιῶν ἐλεύθερα. Ἐνῶ ἡ Ἐκκλησία τί διδάσκει; «Νά εἶναι ὁ νέος φρόνιμος, νά σέβεται τους ἄλλους, νά διατηρηθεῖ ἀγνός, γιά νά παρουσιασθεῖ στήν κοινωνία σωστός ἄνθρωπος».

Νά ἔχουμε ἐμπιστοσύνη στήν παράδοση καί σ' αὐτά πού οἱ Ἅγιοι Πατέρες θέσπισαν. Οἱ Ἅγιοι Πατέρες ἦταν πιο ἔμπειροι, ἦταν ἐνάρετοι καί ἅγιοι. **Σήμερα, δυστυχῶς, μπῆκε ἡ εὐρωπαϊκή εὐγένεια** καί πᾶνε νά δείξουν τόν καλό. Θέλουν νά δείξουν ἀνωτερότητα καί τελικά πᾶνε νά προσκυνήσουν τόν διάβολο μέ τά δύο κέρατα. Τό εὐρωπαϊκό πνεῦμα νομίζει ὅτι καί τά πνευματικά θέματα μποροῦν νά μποῦν στήν «κοινή ἀγορά». Μπαίνει αὐτό το εὐρωπαϊκό πνεῦμα καί σιγά-σιγά μᾶς παίρνει ὅλους σβάρνα. Ἐάν, ὅμως, ζούσαμε ὅλοι πατερικά, θά εἴχαμε καί πνευματική ὑγεία.

Γι' αὐτό πρέπει νά προσέξουμε νά κρατηθεῖ λίγη μαγιά. Νά ἀφήσουμε μία καλή παράδοση. Ἐχουμε χρέος σαν χριστιανοί. Ὅσο μπορεῖ κανεῖς νά γίνῃ σωστός Χριστιανός. Τότε θά ἔχει πνευματικό αἰσθητήριο. Καί ὅσο κανεῖς ἀποκτᾷ αὐτό τό

πνευματικό αίσθητήριο κυλάει όμορφα σαν στρογγυλή ρόδα. Σπρώχνεται από μέσα και μετά τον πληροφορεί ο Θεός πίο πολύ και από αυτόν πού διαβάζει αλλά και για περισσότερα πράγματα. Έρχεται ο θεϊος φωτισμός και όλες οι ενέργειες του είναι φωτισμένες. Έτσι, δέν κάνουμε μία όρθοδοξία δική μας και στα μέτρα μας, αλλά σύμφωνα μέ το εὐαγγέλιο, τήν παράδοση και τούς Πατέρες.

Τέτοια κληρονομιά πού μᾶς ἔχει αφήσει ο Χριστός δέν ἔχουμε δικαίωμα νά τήν ἔξαφανίσουμε στίς μέρες μας. Θά δώσουμε λόγο στόν Θεό. Ἐμεῖς, τό μικρό αυτό ἔθνος πιστέψαμε στόν Μεσσία, μᾶς δόθηκε ἡ εὐλογία νά διαφωτίσουμε ὅλον τόν κόσμο. Ἡ Παλαιά Διαθήκη μεταφράσθηκε στήν ἑλληνική γλώσσα ἑκατό χρόνια πρίν ἀπό τήν ἔλευση τοῦ Χριστοῦ. Οἱ πρῶτοι Χριστιανοί τί τράβηξαν! Κινδύνευε συνέχεια ἡ ζωή τους. Τώρα τι ἀδιαφορία ὑπάρχει!... Ἐνῶ ἀνώδυνα σήμερα, χωρίς νά κινδυνεύει ἡ ζωή μας μπορούμε νά διαφωτίσουμε τά ἔθνη, να γινόμαστε πίο ἀδιάφοροι; Ξέρετε τι εἶχαν τραβήξει οἱ παλιοί; Ξέρετε πόσοι θυσιάστηκαν; Τώρα τίποτε δέν θα εἶχαμε, ἂν δέν θυσιάζονταν ἐκεῖνοι. Ἐπομένως, πῶς τότε, ἐνῶ κινδύνευε ἡ ζωή τους, κρατοῦσαν τήν πίστη τους και πῶς τώρα, χωρίς καμιά πίεση, ὅλα τά ἰσοπεδώνουν! Τέτοιοι εἶναι οἱ ἄνθρωποι σήμερα. Δῶσε τους χρήματα, αὐτοκίνητα και δέν νοιάζονται οὔτε για τήν πίστη οὔτε για τήν τιμή οὔτε για τήν ἔλευθερία.

Τήν Ὄρθοδοξία μας σαν Ἑλληνες την ὀφείλουμε στόν Χριστό και τούς ἁγίους Μάρτυρες και Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας· και τήν ἔλευθερία μας την ὀφείλουμε στους ἥρωες τῆς Πατρίδας μας, πού ἔχυσαν τό αἷμα τους για μᾶς. **Αὐτήν τήν ἁγία κληρονομιά ὀφείλουμε νά τήν τιμήσουμε και νά τήν διατηρήσουμε και ὄχι νά τήν ἔξαφανίσουμε στίς μέρες μας.** Εἶναι κρίμα νά χαθεῖ ἕνα τέτοιο ἔθνος! Και βλέπουμε τώρα, ὅπως πρίν ἀρχίσει ἕνας πόλεμος στέλνουν ἀτομικές προσκλήσεις, ἔτσι και ο Θεός μέ ἀτομικές προσκλήσεις μαζεύει ἀνθρώπους για νά κρατηθεῖ κάτι και νά σωθεῖ τό πλάσμα Του. Δέν θά αφήσει ο Θεός, αλλά πρέπει και ἔμεῖς να κάνουμε ὅ,τι μπορούμε ἀνθρωπίνως και για ὅ,τι δέν μπορούμε νά κάνουμε ἀνθρωπίνως, νά κάνουμε προσευχή να βοηθήσει ο Θεός. __

(Πηγή: «[Παρέμβαση Εκκλησιαστική](#)». Τεύχος: Μάιος - Αύγουστος 2017. Ἐπιμέλεια: Σάββας Παρῆς, Θεολόγος)